EL BE...RNAT METGE

«ELOGI DEL VI I DELS BERNATS METGES DEL CASAL»

Aquests galenos de la Via Laietana no paren. Canten, ballen, fan comèdia (als metges sempre els ha agradat de fer comèdia) i no deixen passar cap oportunitat per tal de distreure l'atenció del públic i llevar-li les idees negres que llurs intervencions professionals provoquen.

Es una manera com una altra de despistar.

—Miri: veu aquell senyor del bigoti que toca el violí i diumenge passat treia cinc colomins d'un copalta?

—Ja ho crec que el veig! Si és el doctor Titelleta!

—Doncs l'altre dia em va matar una tia.

—Bé, no en faci cabal. Hem d'ésser imparcials i trobar-ho natural. Al cap i a la fi, és el seu ofici. I després, és tan finet i toca el violí amb tant de sentiment, que miri... una cosa va per l'altra.

I així van campant aquests metges del Casal, que amb la seva tècnica de distreure el client abans d'eliminar-lo s'han acreditat de *màtalascallandu* de gran classe.

Però els metges encara ens reserven una darrera sorpresa per a aquesta temporada.

Ens referim concretament a la festa de l'«Elogi del Vi» que ens faran una colla de professionals i d'amateurs de la medicina.

Fins ara trobaven tots els defectes al vi i en deien tota mena de penjaments. Ara es veu que li troben totes les gràcies. Va com va això.

Tothom sap que els metges estan molt lluny de la persistència en llurs opinions.

Costa molt poc de recordar que aquests benemèrits i divertits senyors tan aviat envien tota la seva clientela a la mar, com a muntanya, i generalment ho fan un any sí i un any no, per tal de facilitar el desenvolupament del turisme.

Doncs bé; en aquests moments històrics el Dr. Very Well n'està preparant una de les seves.

Secundat pels doctors Mestres i Miquel, que també són trempats de mena, i comptant amb En Jeroni Moragues, que d'ara endavant receptarà xarello a totes les criatures que es li posin al davant, faran entre tots plegats el ja anunciat «Elogi del Vi», i, el que és més greu, se'l beuran després d'haver-lo elogiat. A hores d'ara, doncs, hom no pot dir amb precisió si se'l beuran per a elogiar-lo, o l'elogiaran per a beure-se'l.

Marc Redondo cantarà diverses cançons bàquiques, entre elles el brindis de Hamlet i *Don Gil de Alcalá*, acompanyat al piano pel doctor T. Torner.

En Josep Maria de Sagarra i de Castellarnau té la mala intenció de glossar el tema «Elogi del Vi» amb gran coneixement de causa.

Els concurrents se'ls obsequiarà amb xampany, sidra i xereç (això als concurrents metges).

Als altres, als de bona fe, els serà servida magnèsia efervescent de marca, i a les senyores que ho sollicitin hom els prepararà un cocktail de «Pilules Orientales», d'una manera especial a aquelles que hagin mostrat poc pit a escoltar la disbauxa conferencial del Casal del Metge.

Esperem que la festa serà un èxit.

Ja en són de tranquils, ja!!

NOTICIARI DEL MON DE LES LLETRES

Lluís Capdevila i Monocle es proposa passar l'estiu a les seves possessions dels voltants del Ninot.

* * *

Salvador Perarnau donarà una *garden party* a l'eixida de la seva torreta del Guinardó.

* * *

Pons i Guitart s'ha comprat una *barcarola* i barqueja per la platja de Can Tunis.

El dia que es compri uns mitjons Molfort's, en començarem a fer cas.

* * *

Trenta-quatre Rubions se'n van a matar lleons.

* * *

Sebastià Gasch sortirà dilluns a les 11'34 de la nit en direcció a «cala» Sevillana, un dels més bells indrets de la costa de la Catalunya nostrada.

* * *

Sebastià Sànchez-Juan es passeja pel tenis d'Horta amb un colom blanc a cada mà.

* * *

El reprolífic Tomàs Garcés està indignadíssim amb l'estèril Janés.

Sembla que En Garcés ja té cinc criatures, i En Janés, amb el poema guanyador dels Jocs Florals d'enguany, encara *n'hi ha fet de petits*.

* * *

En Cortès i Vidal ha tramès una espardenya brodada al *realce* amb *motius* mallorquins al pintor Joan Miró.

Això no vol dir que es posi als peus del discutit Miró.

Sembla que lligada a una de les vetes de l'espardenya-ofrena hi ha una tarja amb els mots següents: «No sempre fico els peus a la galleda. Aquest cop els he ficat a l'espardenya.»

I no és que En Cortès i Vidal no sigui un home intelligent i sensible. Però és un «dos en uno». I el que passa és que En Cortès és un *pompier* i En Vidal és un surealista.

I per ara en Vidal està una mica *fotut*.

* * *

El Dr. Martí Font — seguint les petjades del gran Pere Coromines — percaça papallones pels nostres més acreditats music-halls.

* * *

Aviat publicarem la crítica del llibre *L'etern femení*, de Llucieta Canyà. Amb tots els honors.

* * *

Joan Prats ha sostingut una aferrissada lluita amb el propietari d'una acreditada ferreteria del carrer de Fiveller que és un sense capell.

De la lluita en va sortir guanyador, amb tres «sets» (als pantalons del contrincant) En Prats, i va aconseguir el seu objectiu.

No li va vendre el capell, però va posar-li una cassola per barret.

Ja està bé!

* * *

La petitona Maleres passarà l'estiu a Rubí.

* * *

I En Gasch...

Prou per avui.

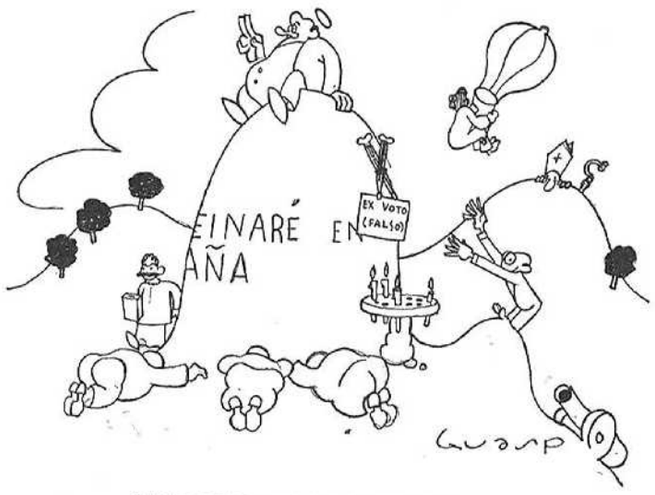

SANT LERROUX DE MONTEMAYOR

Ja s'ha inaugurat la Fira del Dibuix. Ja els pintors i escultors nostrats, amadíssims fills de la pàtria, han plantat llur botiga collectiva al Passeig de Gràcia, disposats a vendre com un sol home, i disposats, també, a llevar-se la pell d'un a l'altre a cada moment.

* * *

Els ninotaires del *Be*, com saben els nostres lectors, han acudit també a la Fira, oferint llur preciosa i inestimable producció.

Però per preciosa i inestimable que sigui l'ofereixen prou baratèta perquè tots aquells que vulguin adquirir i collocar en el lloc més vistent de la seva llar qualsevol dels ninots publicats al BE que han d'ésser famosos pels segles dels segles. Amén.

* * *

Guasp, Soka i Tísner. Al stand de la senyoreta Syra els trobareu que us esperen amb les carpetes obertes.

* * *

A la venda de la collecció Utrillo, que celebren aquests dies els Establiments Maragall, hi seran oferts a preus excepcionals mitja dotzena d'Utrillos juniors collocables en tots aquells periòdics que vulguin contribuir a l'analfabetisme del país.

* * *

En Magí A. Cassanyes està a punt de donar una conferència descobrint que el Moreno Carbonero és un artista suprasensible i dels més addictes a l'horizontalitat conreada per Miró, Urgell i les serventes de l'amor venal.

* * *

El senyor Martí Font està enutjat i enamorat de la pintura del senyor Baixeres. Un dia d'aquests ho explicarà en un article a *La Publicitat*, que, com de costum, servirà per castigar una mica al senyor Joan Sacs.

* * *

L'homenot d'en Canyes, que està de conserge a l'exposició de Primavera, ha estat abillat darrerament amb un elegant uniforme que li ha fet el sastre Arderiu.

Sembla que això és el que l'ha convençut que s'estés quiet i no protestés sorollosament de les ingerències sastrerils en les arts plàstiques.

* * *

En Pruna, tot estalviant color i fugint de mals de cap, ha pintat una sèrie de teles que, si el gruix de pasta no hi és gaire abundós i l'escarràs no s'hi veu per enlloc, fan d'allò més bonic, sobretot, estan bé d'allò que se'n diu sensibilitat que engresca tant els crítics benvolents que gastem per aquest país.

Fem constar, però, que nosaltres, amb perdó del senyor Clivillé, també hi creiem.

Ens descuidàvem de dir que aquestes obres d'en Pruna són exposades a can Parés.

SALA PARÉS

AVUI FINS AL 30 DE JUNY:

EXPOSICIÓ DE PINTURES DE

P. PRUNA

I PINTURES, DIBUIXOS

I CERÀMIQUES DE

M. UTRILLO

L'HOMENATGE A PAU CASALS

—*Noi, aquest Valls cada dia és més Taberner!*

Un cas d'aurora boreal

El senyor Samper, que va accedir tan de pressa a la demanda de la Lliga de presentar el famós recurs al Tribunal de Garanties, es troba ara com tothom sap, que no sap què fer. Per què, doncs, accedia a fer el que li va demanar el senyor Cambó? Perquè no té un no pel senyor Cambó. El mal és, però, que ara el senyor Cambó no li vol cap sí.

Però, per què no té un no pel senyor Cambó? Molt fàcil de comprendre. El senyor Samper és, a València, advocat de totes les grans companyies, aigua, gas, electricitat, etc., i, d'aquestes grans companyies un dels elements financers més importants és el senyor Ignasi Villalonga que ara es de la Dreta Valenciana, però que en diverses ocasions havia estat una mena de secretari del senyor Cambó en terres valencianes. D'aquesta manera, el senyor Cambó podria fer del senyor Samper el que volgués a través del senyor Villalonga; però la tragèdia del senyor Samper és que el senyor Cambó no en vol fer res. Sembla que quan el cap del Govern s'assabentà del que passava a Catalunya, després d'haver servit tan d'amic a la Lliga, va telefonar al senyor Cambó:

—Hi ha una aurora boreal. Què faig?

—No en vull saber res! No en vull saber res!—li contestà el líder de la Lliga.

I és que el va servir tan bé que el que volia el senyor Cambó era que el Tribunal de Garanties declarés vàlida la llei de Contractes de Conreu per poder treure's del davant els propietaris sense perdre el seu vot, i el Tribunal ho ha embolicat de tal manera que la Lliga hi perdrà vots i esquelles.

(La Ceda ha proposat que el Govern prengui l'ordre públic a la Generalitat, etc. *Dels diaris*.)

La Lliga. — *Ai, que m'agraden aquestes proposicions que em fas...*

L'heroic Millàs-Raurell

En vista de les actuals circumstàncies, el conegut autor dramàtic i secretari de la Presidència senyor Millàs Raurell, ha abandonat patriòticament la Generalitat i ha marxat coratjosament a Edimburg, per assistir a un congrés del Pen

Aquesta nova ens reconforta dels rumors alarmistes que han corregut aquests dies. Coneixent com coneixem l'esperit de sacrifici de l'insigne funcionari de la Generalitat, es pot donar per descomptat que si aquesta hagués corregut algun perill, el senyor Millàs Raurell hauria estat el darrer en absentar-se.

—*Com està?*

—*Trenta anys de cultivar-la i m'ha sortit carbassa!*

L'homenatge de la Lliga a Pau Casals

Entre la gent de la Lliga ha estat comentada amb molta satisfacció la digna actitud del senyor Ferran Valls i Taberner en retirar-se ostensiblement de la solemne sessió d'homenatge al Mestre Pau Casals que es celebrà dissabte al Saló de Cent.

Realment, ja feia dies que la Lliga no es retirava d'enlloc on es celebrés algun acte catalanista, i els socis tenien motius per començar a témer un canvi de conducta en la límpida trajectòria del partit en aquests darrers temps.

Sortosament, el gest del senyor Valls i Taberner torna les coses al seu lloc i fa renéixer l'esperança. La Lliga, que ocuparà una plaça d'honor en la solemne sessió patriòtica que prepara el Parlament espanyol, no podia deixar passar sense la seva pública protesta un acte que, amb l'excusa d'honorar el gloriós Mestre Pau Casals, segurament amagava en el fons una intenció francament catalanista, tan poc oportuna en aquests moments.

CAMISES I CORBATES DANIEL'S

No són com les demés, assortit màxim. Preus per a tothom.

Rambla de Catalunya, 13

Les baixes creixen i es multipliquen a la Lliga

Quan hom creia que el gest de l'advocat senyor Joaquim Armisèn de donar-se de baixa de la Lliga era una cosa fortuita i esporàdica, ens hem vist sorpresos per una maniobra política de gran envergadura. Encara no havien passat vint-i-quatre hores de la baixa del senyor Armisèn, a la nostra bústia hi trobàvem sis quilos de correspondència, entre les cartes de la qual que hem tingut temps de llegir fins ara n'hi trobem dels senyors Cambó, Tries de Bes, Vidal i Guardiola, Carreres i Artau, Estelrich, Roda i Ventura, Octavi Saltor, Ramon Aliberch, Bausili, Duran i Ventosa i una pila de persones més o menys desconegudes, donant-se totes de baixa de Lliga Catalana per la seva política anticatalanista.

Veient que no hi havia el senyor Abadal, l'hem anat a veure i ens ha dit:

—Si cerquen bé, també hi trobaran la meva baixa. Es intolerable la política anticatalana que segueix Lliga Catalana en aquests darrers temps, i és per això que anem a formar un nou partit que renovi les essències catalanistes.

—Com se'n dirà?

—Naturalment, Lliga Catalana.

—En formaran part tots els elements del vell partit?

—No: tots, excepte els senyors Ventosa i Calvell i Sagarra, que continuaran a Lliga Catalana.

L'anada del senyor Abadal al Parlament

Quan el senyor Abadal decidí, dimarts de la setmana passada, acudir a la sessió del Parlament català per dir-ne quatre de fresques, va cometre la imprudència de parlar-ne abans al local de la Lliga a alguns diputats mentre prenien cafè en havent dinat.

—Com! vol tornar al Parlament? —saltà amatent en Tries de Bes—. Doncs jo també; ja n'estic cansat de tanta abstenció.

—Què diu? Que vol anar a la sessió del Parlament?—saltà en Vidal i Guardiola—. Parlem-ne d'això.

—Al Parlament?—digué en Carreres i Artau—. Som-hi.

—Al Parlament? Al Parlament? Al Parlament?

I tots els diputats abandonaren el cafè a mig prendre i anaren a cercar el barret.

—Al Parlament no hi vaig més que jo!—cridà amb veu enèrgicament feble el senyor Abadal.

—Be, ja en parlarem!—fou la resposta dels altres nou.

—Sóc el President, i com que sóc el President, m'he d'imposar i m'imposo!

—Ja ho veurem. Si vostè hi torna, nosaltres també hi tornem.

—Es que jo no hi torno, només hi vaig.

—Bé, bé, romansos. Quan hi serà s'hi quedarà i nosaltres penjats. Res; o tots o cap; de tècnica no me n'ha d'ensenyar ningú—replicà decidit en Vidal i Guardiola.

—Us dic que no; és un entrar i sortir; us ho prometo.

—Res, res...—cridà en Valls i Taberner—. També prometia en Puig i Cadafalch.

—Doncs prou; s'ha acabat—cridà en un murmuri el senyor Abadal. Ardèvol!

Es presentà el cap dels escamots de la Lliga:

—Tanqueu-me aquests diputats!

L'Ardèvol es va treure l'americana, la camisa i els pantalons, i, en calçotets i samarreta, es llançà a fer grecorromana amb els nou diputats rebels, i, presa d'ací, presa d'allà, en un moment els va tenir estenallats d'espatlles a terra.

Aleshores el senyor Abadal agafà el barret, pujà al cotxe i, precedit del dels policies, es dirigí a fer la visita al Parlament i tot seguit a redactar la nota que *La Veu* publicava l'endemà explicant la resistència que havia hagut de véncer a la Lliga.

Com, però, que, en mig de la desobediència, el més obedient va ésser el senyor Valls i Taberner, per premiar-lo el senyor Abadal el va deixar retirar-se de l'homenatge al mestre Pau Casals. En aquest món tot té el seu premi i el seu càstig.

Es diu ara per la Lliga que, si fan bondat, el senyor Abadal els deixarà anar i retirar-se de tota mena d'actes públics. Apa, doncs, a portar-se bé toquen.

ovelles esgarriades

Persecució de la boina

De *La Veu del Vespre* de dijous passat:

El senyor Merry del Val manifestà que en efecte, quan condueix el cotxe acostuma de posar-se boina. Amb motiu d'aquestes manifestacions el senyor Merry del Val ha ingressat a la Presó Model.

Trobem que no n'hi havia per tant.

Turisme

El Sindicat d'Iniciativa de l'atracció de Forasters de Girona, ha publicat un opuscle de propaganda de la immortal ciutat, el qual comença així:

Vianant que passes a frec d'aqueixes musques, rònegues, morenissimes parets de casa nostra, enfonsa el teu ull àvid i curiós una mica més endins d'aquesta escorça dura.

Aquesta mena d'invitació, oi més feta amb to comminatori, no ens sembla apta per animar a cap turista que tingui un cert apreci pel seu ull.

Més avall, diu, sempre parlant de Girona:

Meravellós pinyó, saborosissima ametlla és, que sota una closca pètria—ara daurada, ara vellutada de molsa—conté la carn més delicada i fina, i rius de llet inagotables i insondables dolceses, que són un regal per als ulls i el paladar de l'ànima.

Aquesta carn delicada i fina i aquests rius de llet «inagotables» que són un regal pel paladar de l'ànima i que s'amaguen sota una closca pètria, ens fan témer un segon escàndol de les «Pedres de Girona». Per molt poc menys hom volgué mullar a la platja de Llafranc un famós poeta.

Castissisme

En la tessenya que publica *La Noche*, de la històrica sessió del Parlament de Catalunya del día 12, trobem el següent:

«*Materialmente no cabe en él una persona más y los periodistas se ven y se desean para poder tomar sus notas.*»

Ens sembla que l'emoció del moment no convidava a tenir desitjos insans, com pretén el redactor de *La Noche*.

Don Diego

Un titular de *Renovación*:

«*El ministro de la Guerra, don Baltasar Hidalgo, visita oficialmente la isla de Mallorca.*»

Si ni a l'òrgan del Partit Radical no saben com es diu el ministre de la Guerra, serà hora de començar a dubtar de l'existència de l'illa de Mallorca.

Les coses clares

D'unes declaracions del senyor Sbert a *L'Opinió* de dissabte:

«*I a més a més, la confusió suposaria un error fonamental, puix que la radiocomunicació, com la paraula indica, suposa almenys l'existència de dues persones que puguin parlar i contestar-se mútuament; el contrari del que succeeix en la radiocomunicació.*»

Ens quedem sense saber quina diferència hi ha entre la radio-comunicació i la radio-comunicació.

El traspàs de serveis

L'Hoja Oficial del Lunes publica, naturalment dilluns, i a primera pàgina, la informació del XVII aniversari de la mort del Dr. Martí i Julià, encapçalada amb el següent títol:

«*El XVII aniversario del traspaso de un patricio.*»

Tant que criden pel traspàs dels serveis, i ja fa disset anys que ens traspassaven els patricis.

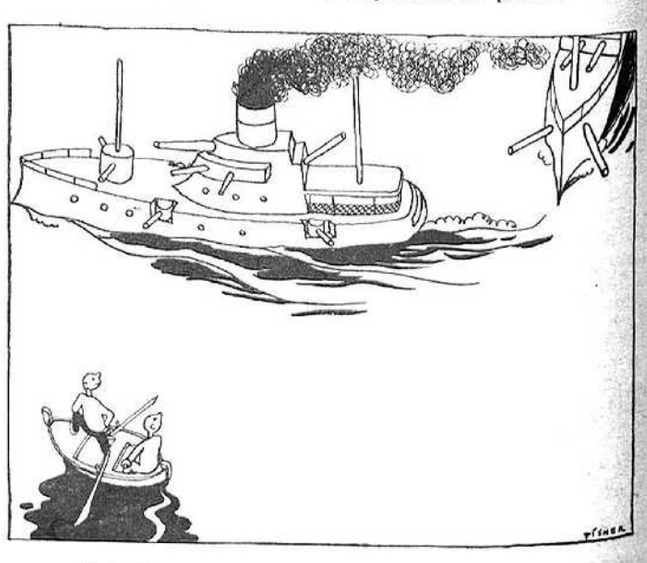

—*Vols dir que no es tractarà d'una altra maniobra del govern?*

IMPRESOS COSTA, Nou de la Rambla, 45

REDACCIÓ I ADMINISTRACIÓ: Mendizàbal, 23